

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 Na 149/2014 – 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podáním ze dne 8. 12. 2014 doručeným Krajskému soudu v Praze dne 10. 12. 2014 žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro sepsání žaloby proti dosavadnímu postupu a jednání Okresního soudu v Berouně, kterým žalobci způsobuje škody a znemožňuje mu postarat se o svěřené děti. Jednání tohoto okresního soudu označil žalobce za nezákonné. Žalobce dále uvedl, že rozhodnutí okresního soudu i krajského soudu o jeho podáních ho poškozují. Žalobce se cítí být poškozen rovněž postupem orgánů činných v trestním řízení, orgánu sociálně právní ochrany dětí a Úřadu práce v Berouně. Nedokáže však jako laik přesně zformulovat svůj požadavek na náhradu škody a Ministerstvo spravedlnosti, na něž se obrátil, ve lhůtě 6 měsíců na jeho žádost nereagovalo.

[2] Krajský soud v Praze usnesením ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 Na 149/2014 – 10, podání žalobce (žalobu) odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud totiž při posouzení podaného návrhu dospěl k názoru, že ve správním soudnictví by žalobce se svým požadavkem na ustanovení bezplatného právního zástupce uspět nemohl, neboť z obrysů jeho případu je zjevné, že do úvahy nepřipadá žádná žaloba projednatelná ve správním soudnictví. Jeho žádost by tak musela být pro zjevnou neúspěšnost zamítnuta. O požadavcích na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb., který je podstatou podaného návrhu žalobce, přísluší rozhodovat soudům v občanském soudním řízení. Krajský soud dále uvedl, že spor o náhradu škody, jež měla být způsobena při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, řeší v prvním stupni okresní (obvodní) soudy místně příslušné podle sídla ministerstva či jiného ústředního správního úřadu, v jehož oboru působnosti mělo k vydání nezákonného rozhodnutí nebo nesprávnému úřednímu postupu dojít. V případě rozhodování soudů v občanském soudním řízení, případně postupu orgánů činných v trestním řízení je příslušným orgánem Ministerstvo spravedlnosti, jež proto soud v tomto případě označil jako žalovaného. Soudem příslušným k projednání žaloby

by pak byl Obvodní soud pro Prahu 2 podle sídla ministerstva. V případě rozhodnutí a procesního postupu Úřadu práce, popřípadě orgánů sociálně právní ochrany dětí (k jejich jednání však žalobce nic bližšího neuvádí) by bylo příslušným orgánem Ministerstvo práce a sociálních věcí. Krajský soud připomenul, že podle ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. se může poškozený domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění u příslušného úřadu nebyl jeho nárok plně uspokojen. Je tedy třeba se nejdříve obrátit na příslušný úřad s požadavkem na náhradu škody a teprve po uplynutí 6 měsíců podat u soudu žalobu. Z podání žalobce vyplývá, že takový úkon již žalobce ve vztahu k žalovanému učinil. V rámci žaloby případně podané před soudy v občanském soudním řízení však bude namíste i tuto skutečnost tvrdit a doložit odpovídajícími listinnými důkazy. Krajský soud rovněž žalobce poučil, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu u místně příslušného okresního soudu. Podá-li žalobce žalobu v uvedené lhůtě, bude se na ni pohlížet, jako by byla podána v den, kdy Krajskému soudu v Praze došla odmítnutá žaloba, tj. dne 10. 12. 2014 (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) proti tomuto usnesení krajského soudu podal včas kasační stížnost, v níž namítal jeho nezákonnost a uvedl, že podal žalobu na náhradu škody způsobené chybným jednáním Okresního soudu v Berouně a následně Krajského soudu v Praze a dále na zrušení všech dosavadních rozhodnutí Okresního soudu v Berouně, Krajského soudu v Praze, Okresního státního zastupitelství v Berouně a Krajského státního zastupitelství v Praze. Stěžovatel krajskému soudu vytknul, že rozhodl, aniž by se zabýval jeho žádostí o ustanovení zástupce. Poukázal na skutečnost, že jeho jediným příjmem je invalidní důchod 6.680 Kč a požádal o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti. Dále navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadené usnesení krajského soudu zrušil.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 1. 2015, č. j. 4 Azs 258/2014 – 20, stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a žádost stěžovatele o ustanovení zástupce zamítl, neboť shledal, že kasační stížnost je zjevně neúspěšná, protože není možné žalobou ve správním soudnictví nárokovat náhradu škody způsobené nezákonnými rozhodnutími či nesprávným úředním postupem ani brojit proti postupu a rozhodnutím orgánů činných v trestním řízení a soudů v občanském soudním řízení. Dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie a aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li soudu ve stanovené lhůtě předložena plná moc nebo doklad o vzdělání, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“).

[5] Z doručky založené ve spise Nejvyšší správní soud zjistil, že uvedené usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 1. 2015, č. j. 4 Azs 258/2014 – 20, bylo stěžovateli doručeno dne 3. 2. 2015, kdy mu zásilka obsahující toto usnesení byla vhozena do domovní nebo jiné jím užívané schránky. Lhůta dvou týdnů k doložení vysokoškolského právnického vzdělání stěžovatele nebo předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti tak počala běžet ve středu dne 4. 2. 2015 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 17. 2. 2015. Na výzvu Nejvyššího správního soudu obsaženou v předmětném usnesení však stěžovatel reagoval pouze dopisem ze dne 6. 2. 2015, v němž vyjádřil nesouhlas s tímto usnesením a požádal o prověření postupu soudců Nejvyššího správního soudu, kteří se na projednání a rozhodnutí dané věci podíleli. Stěžovatel tedy vytknutý nedostatek podmínek

pokračování

řízení o kasační stížnosti spočívající v absenci povinného zastoupení advokátem ve stanovené lhůtě a ani později neodstranil.

[6] S ohledem na shora uvedené skutečnosti tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel totiž na výzvu soudu nedoložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla ke výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, k dispozici na www.nssoud.cz).

[8] Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

[9] Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud důvodností kasační stížnosti nezabýval.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu